

LETËRA E DYTË E APOSTULLIT PAUL

MBË KORINTHIANËT

KAPTINA I.

¹ Pauli apostulli i Iesu Krishtit, prei dashunimit Perëndisë, edhe vëllai Timotheu, mbë kishën' e Perëndisë qi ashtë ndë Korinthë, bashkë me gjithë shenjtënit qi janë ndëpër gjith' Ahainë,

² hir *qoftë* mbë ju edhe paqtim prei Perëndisë Atit t'ynë, edhe *prei* Zotit Iesu Krisht.

³ I bekuem qoftë Perëndia edhe Ati i Zotit t'ynë Iesu Krishtit, Ati i përdëllimevet edhe Perëndia i qish do ngushllimi,

⁴ qi na ngushllon mbë qish do shtrëngim, qi të mundemi me ngushlluem ata *qi gjindenë* mbë qish do shtrëngim, me anë *t'ati* ngushllimit qi ngushullohemi na prei Perëndisë,

⁵ sepse sikurse teprojnë pësimet' e Krishtit mbë ne, kështu edhe ngushllimi ynë tepron me anë të Krishtit.

⁶ Edhe ndë kemi shtrëngim, *kemi shtrëngim* për ngushllimin' edhe për shpëtiminë tui qi punohetë me anë të durimit atyne pësimevet qi pësoim' edhe na; a ndë ngushullohemi, *ngushullohemi* për ngushllimin' edhe për shpëtiminë tui;

⁷ edhe shpëresa jonë për ju asht' e patundëme, sepse e dimë, se sikurse jeni piesëtarë mbë pësimet, kështu *keni me qenun'* edhe mbë ngushllimt.

⁸ Sepse s'duemë të jeni të paditun', o vëllazën, për shtrëngiminë t'anë qi na gjaiti ndë Asi, se patëm *barrë* fort të randë përmbi fuqinë *t'onë*, kaqi sa s'na mbeti ma shpëresë për me ruem.

⁹ Por na e muerëm përmbi vetëhenë t'onë gjukimin' e vdekësë, qi të mos kemi shpëresë mbë vetëhenë t'onë, por mbë Perëndinë qi ngjall të vdekunitë;

¹⁰ ai qi na shpëtoi prei kaqi vdeke të madhe, edhe *na* shpëton *gjithë-nji*,

¹¹ mb'ate shpërimë se edhe ka me *na* shpëtuem, kur të na ndimoni edhe ju bashkë tue u falunë për ne, qi të bahetë të falunë ndersë për ne prei shumë vetësh për lirinë *qi u dha* mbë ne me anë të shumë nierëzëve.

¹² Sepse lavdimi ynë ashtë ky, deshmia e ndërgjegjëjesë t'onë, se e shkuem jetënë ndë këte botë me zemërë të mitun' e të këthiellët te Perëndia, e jo me dituni të mishit, por me hir të Perëndisë, edhe ma tepërë te ju.

¹³ Sepse nuk' u shkruem juve të tiera, veç ato qi këndon, a i ngjifni; edhe shpërej se keni me i ngjofunë deri së mbrapëni,

¹⁴ sikurse ngjofët edhe neve mbë-nj-anë, se jemi lavdim mbë ju, sikurse edhe ju mbë ne, ndë ditë të Zotit Iesu.

¹⁵ Edhe mbë këte shpëresë desha me ardhunë te ju ma pari, qi të keni hir të dytë,

¹⁶ edhe prei jush të shkoj ndëpër Makedoni, edhe për-së-ri prei Makedonisë të vij te ju, edhe prei jush të përsillem ndë lude.

¹⁷ Tue menduem pra këte, vallë mos e përdora me të letë? Apor sa mendoj, i mendoj mbas mishit, qi të jetë mbë mue po po, e jo jo?

¹⁸ Por Perëndia *ashtë* besëtar, se fjala jonë qi *u fol* mbë ju, s'u ba po edhe jo.

¹⁹ Sepse Iesu Krishti i Biri i Perëndisë qi u predikue ndër ju prei nesh, prei mejet edhe *prei* Silvanit edhe *prei* Timotheut, s'u ba po edhe jo, por u ba po mb'ate.

²⁰ Sepse gjithë porosit' e Perëndisë *janë* mb'ate po, edhe mb'ate amen, për laftin' e Perëndisë për ne.

²¹ Edhe Perëndia *ashtë* ai qi na ban të palueitunë vendit bashkë me ju mbë Krishtinë, e qi na leu *me voj*,

²² i cilli na bulosi, edhe na dha kaparin' e Shpirtit ndë zemërat t'ona.

²³ Edhe unë thërras *për* deshmitar Perëndinë ndë shpirt t'em, se për me u kursyem juve, s'erdha ma ndë Korinthë,

²⁴ jo se kemi pushtet mbi besënë tuei, por jemi ndifmëtarët' e gëzimit tuei, sepse qindroni ndë besët.

KAPTINA II.

¹ Edhe gjukova këte me vetëhenë t'eme, për mos me ardhunë prap të ju për idhënim.

² Sepse unë ndë u idhënofsha juve, e cilli asht' ai qi më gëzon, veç ai qi idhënohetë prei meje?

³ Edhe u shkrova juve këte, qi kur të vij, të mos kemi idhënim prei atyneve qi duhe të kishiem gëzim, tue pasunë shpëresë mbë gjithë ju, se gëzimi em ashtë *gëzimi* juei të gjithëve.

⁴ Se prei shumë shtrëngimi e acarimi të zemërës' u shkrova juve me shumë lot, jo qi të idhënohi, por qi të ngjifni dashuninë qi kam ma tepërë mbë ju.

⁵ Edhe ndë past' idhënuem kushi, s'ka idhënuem mue, por mbë-nj-anë *më ka idhënuem*, qi të mos u randoj juve të gjithëve;

⁶ mëjaf *ashtë* për të tillinë ky mundim qi u ba prei së shumëvet,

⁷ kaqi sa për kundrë *duhetë* më tepërë t'ia falni *ati*, edhe ta ngushulloni, qi të mos përpihet' i tilli *nieri* prei idhënimit tepërë.

⁸ Përandai u lutem juve me i difuem ati dashuni.

⁹ Sepse përandai u shkrova juve, për me ngjofunë provënë tuei, ndë jeni të ndëgjueshim mbë të gjitha.

¹⁰ Edhe ati qi t'ia falni, *ia fal* edhe unë, sepse ndë ia kam falun' unë ndonjianit, kuit do qi t'ia kemi falunë; për ju e *bana këte*, përpara Krishtit,

¹¹ për mos me tepëruem fuqia e Satanait përmbi ne. Sepse e dimë se qish ka ndër mend ai.

¹² Edhe kur erdha ndë Troadhë për *me predikuem* ungjillin' e Krishtit, e m'u hap *nji* derë për Zotinë,

¹³ s'pata të prajtnë ndë shpirt t'em, sepse nukë gjeta Titonë vëllanë t'em, por si u lashë shëndet atyne, dola e *vota* ndë Makedoni.

¹⁴ Por falemi ndersë Perëndisë qi na ban me triomfuem kurdo me anë të Krishtit, edhe shpërfaq mbë qish do vend erën' e mirë e së ngjofëmes' ati me anë t'onë.

¹⁵ Sepse er' e mirë e Krishtit jemi na te Perëndia mb'ata qi shpëtohen' edhe mb'ata qi vdirenë;

¹⁶ për disa *na jemi* erë vdeke për vdekënë, e për disa erë jete për jetënë. Edhe cilli *asht'* i zoti për këto *punë*?

¹⁷ Sepse *na* s'jemi si të shumë të qi prishinë fjalën' e Perëndisë, por si prei zemëresë këthielltë, si prei anësë Perëndisë, përpara Perëndisë flasimë për Krishtinë.

KAPTINA III.

¹ Filloimë prap me rakumanduem vetëhenë t'onë? Apor mos kemi nevojë, sikurse disa *vetë*, për letëra rakumandie te ju, a për letëra rakumandie prei jush?

² Ju jeni letëra jonë, shkruem mbrenda ndë zemërat t'ona, qi njifet' e këndohetë prei gjithë nierëzish;

³ edhe shpërfaqeni se jeni letëra e Krishtit punuem prej nesh, qi ashtë shkruem jo me mellan, por me Shpirtin' e Perëndisë gjallë, jo mbë rrasa të gurta, por mbë rrasa të mishta të zemëresë.

⁴ Edhe të tillë shpëresë kemi mbë Perëndinë me anë të Krishtit,

⁵ jo se jemi të zotënit' e vetiut me marrë vesht ndonji gja porsi prej vetëhesë t'onë, por Perëndia *asht'* i zoti për ne,

⁶ ai qi na bani të zotënitë me qenunë shërbëtorët' e dhiatësë re, jo të letëresë, por të shpirtit, sepse letëra vret, por shpirti ep jetë.

⁷ Por ndë qoftë se shërbesë e vdekësë, shkruem edhe shtypunë ndë gurë, u ba e lavdueshime, kaqi sa të bijt' e Israelit s'mundeshinë me këqyrunë me sy faqen' e Moiseut, prej laftit faqes' ati, qi kishte me u prishunë,

⁸ si s'ka me qenunë ma shumë e lavdueshime shërbesa e shpirtit?

⁹ Sepse ndë qoftë se shërbesa e gjukimit për dam *ashtë* laft, shumë ma tepërë tepron ndë laft shërbesa e dreitënisë.

¹⁰ Sepse as ajo qi qe e lavdueshime s'u lavdue mbë këte anë, për punë *t'ati* laftit qi kapërcen.

¹¹ Sepse ndë qoftë se ajo qi kishte me u prishunë *qe* e lavdueshime, sa ma tepër' *asht'* e lavdueshime ajo qi mbet.

¹² Tue pasunë pra të tillë shpëresë, flasinë shumë me sy çelë,

¹³ edhe jo sikurse Moiseu qi vente mbulesë mbi faqet të vet, për mos me këqyrunë me sy të bijt' e Israelit të mbrapëmen' e asai qi kishte me u prishunë.

¹⁴ Por mendimet' e atyneve u verbuenë, sepse deri ditën' e sotshime u mbet ajo mbulesë pa sbuluem mbë të kënduemit të dhiatësë vietërë, qi ajo *mbulesë* ashtë prishunë prej Krishtit.

¹⁵ Por deri sot, kur këndohetë Moiseu, mbulesë gjindetë mbë zemëret t'atyne.

¹⁶ Por kur të këthehetë te Zoti, ka me u hequnë mbulesa.

¹⁷ Por Zoti *ashtë* Shpirti, edhe ku *ashtë* Shpirti i Zotit, atie ashtë të lirë.

¹⁸ Por na të gjithë tue pamë porsi ndë pasqyrë laftin' e Zotit me faqe të sbulutë, ndërroimë formënë mb'ate shëmbëllëtyrë prej laftit mbë laft, porsi prej Shpirtit Zotit.

KAPTINA IV.

¹ Përandai tue pasunë këte shërbesë, sikurse u ba përdëllim mbë ne, s'lodhemi.

² Por mohuem të mpshefëtat' e turpëjesë, e s'ecimë me dinakëri, as s'prishimë fjalën' e Perëndisë me gënjim, por me të shpërfaqëmen' e së vërtetësë rakumandoimë vetëhenë t'onë mbë qish do ndërgegjëje nierëzish, përpara Perëndisë.

³ Edhe ndë qoftë ungjilli ynë mbuluem mb'ata qi janë të vdierrë,

⁴ sepse perëndia i kësai jete u verboi mendimet' atyneve qi s'besojnë, për mos me sbardhunë drita e ungjillit laftit Krishtit mb'ata, i cilli ashtë shëmbëllëtyr' e Perëndisë.

⁵ Sepse s'predikoimë vetëhenë t'onë, por Zotinë Iesu Krisht, edhe vetëhenë t'onë shërbëtorë për lesunë,

⁶ Sepse *ai* Perëndia qi tha me ndritunë dritë prej errësinet, ai ndriti ndë zemërat t'ona për ndriçimin' e së ngjofëmesë laftit Perëndisë ndë faqe të Iesu Krishtit.

⁷ Edhe kemi këte thesore ndë enë të balta, për me qenunë tepërica e fuqisë prej Perëndisë, edhe jo prej nesh;

⁸ mbë qish do *gja* shtrëngohemi, por s'jemi të ngushtë; jemi të ngatërruem, por s'na hiqetë shpëresa:

⁹ ndiqemi, por s'jemi të lanë; jemi të hedhunë poshtë, por s'jemi të vdierrë;

¹⁰ kurdo bijemë rreth mbë korpt vdekën' e Zotit Krisht, për me u shpërfaqunë mbë korpt t'anë edhe jeta e Iesuit.

¹¹ Sepse na qi rroimë gjithënji ipemi mbë vdekë për Krishtinë, për me u shpërfaqun' edhe jeta e lesuit ndë misht t'anë të mortshiminë.

¹² Kaqi sa vdeka punohetë mbë ne, e jeta mbë ju.

¹³ Edhe tue pasun' ate shpirtin' e besësë, mbas së shkruemesë: “Besova, përandai fola”; edha na besoimë, përandai flasimë,

¹⁴ tue ditunë, se ai qi ngjalli Zotinë lesu, ka me na ngjallun' edhe neve me anë të lesuit, edhe ka me na nxierrë përpara ati bashkë me ju.

¹⁵ Sepse të gjitha *janë* për ju, qi ai hiri i tepërë të tepërojë mbë laft të Perëndisë për të falunitë ndersë të shumëvet.

¹⁶ Përandai s'lodhemi, sepse ndonëse ai nieriu qi ashtë përjashta nesh vdiretë, por ai qi ashtë përbrenda përtërihetë ditë për ditë.

¹⁷ Sepse ai shtrëngimi ynë i leti qi ashtë për pak herë punon për ne tepërë së tepëri *nji* laft të randë të pasosunë;

¹⁸ sepse na nukë shtiemë sytë mb'ato qi shifenë, por mb'ato qi nukë shifenë; sepse ato qi shifenë *janë* për pak kohë, por ato qi nukë shifenë *janë* të pasosuna.

KAPTINA V.

¹ Sepse e dimë se ndë u prishtë shtëpia jonë e balta e kësaj tende, kemi *tietërë* ndërtesë prei Perëndisë, *nji* shtëpi bamë pa dorë, të pasosëme ndë qillt.

² Sepse ndë këte *tendë* na fshaimë tue dëshëruem të veshimë përsipër ate shtëpinë t'onë qi ashtë prei qielli,

³ ndonëse ndë paçim veshun' *ate*, s'kemi me u gjetunë sveshunë,

⁴ sepse na qi jemi ndë *këte* tendë, fshaimë prei së randësë, sepse s'duemë me e sveshunë, por me e veshunë përsipër, qi të përtërihet' e mortshimeja prei jetësë.

⁵ Edhe ai qi na bani gati për këte farë gjaje, *ashtë* Perëndia, qi na dha edhe kaparin' e Shpirtit.

⁶ Tue pasunë pra zemërë përherë, edhe tue ditunë sa deri sa rrimë ndë korp, jemi lark prei Zotit,

⁷ (sepse ecimë me besë, e jo me faqe),

⁸ përandai kemi zemërë, edhe na pëlqen ma tepërë me qenunë lark prei korpit, e të jemi afër te Zoti.

⁹ Edhe përandai përpiqemi, a tue qenunë lark, a tue qenun' afër, të jemi të pëlqyeshim tek Ai.

¹⁰ Sepse na të gjithë duhetë me u dukunë përpara gjukatësë Krishtit, qi të shpaguhetë gjithë-se-cilli për ato punë qi janë punuem prei korpit, a të mirë, a të keqe.

¹¹ Tue ditunë pra frikën' e Zotit, nierëzëvet ua mbushimë mendienë, por te Perëndia jemi të shpërfaqunë; shpërej se edhe mbë ndërgegjëjet tueja jemi të shpërfaqunë.

¹² Sepse s'rukandoimë vetëhenë t'onë për-së-ri te ju, por u apimë juve shkak me u mburrunë për ne, qi të keni *qish t'u thoni* atyne qi mburrenë me faqe, e jo me zemërë.

¹³ Sepse a se jemi jashtë mentsh, për Perëndinë *jemi*, a se jemi ndër mend, për *ju jemi*.

¹⁴ Sepse dashunia e Krishtit na shtrëngon, sepse këte e gjucoimë, se ndë vdiq *nji* për të gjithë, vallë të gjithë vdiqinë;

¹⁵ edhe vdiq për të gjithë, qi të mos rrojnë ma për vetëhen' e atyne ata qi rrojnë, por për ate qi vdiq edhe u ngjall për ata.

¹⁶ Përandai na çë tashti e mbaskëndai s'ngjofim' askend mbas mishit; edhe ndonësëe ngjofmë Krishtinë mbas mishit, por tashti ma s'e ngjofimë.

¹⁷ Përandai ndë *qoftë* ndonji mbë Krishtinë, *kyi ashtë* ndërtesë e re; të vietëratë shkuenë, qe tek u banë të ra të gjitha.

¹⁸ Edhe të gjitha *janë* prei Perëndisë qi na paqtoi me vetëhen e ati me anë të lesu Krishtit, edhe na dha shërbesën' e paqtimit,

¹⁹ se Perëndia ishte mbë Krishtinë, tue paqtuem botënë me vetëhen' e ati, pa ua ngjefun' atyneve fajetë; edhe na zuni besë për fjalën' e paqtimit.

²⁰ Tashti pra laimësoimë për Krishtinë, sikurse të *u* lutei Perëndia me anë t'onë; u lutemi juve pra për Krishtinë, paqtohi me Perëndinë. Sepse *Perëndia* bani fajtuer për ne ate qi s'ngjofi faj, qi të bahemi dreitënia e Perëndisë prei ati.

KAPTINA VI.

¹ Edhe si punëtorë bashkë *me ate* u lutemi juve të mos e pritni hirin' e Perëndisë mbë të kotë,

² (sepse thotë: "Ndë kohë të pëlqyeshime të ndëgjova, edhe ndë ditë të shpëtimit të ndimova"; qe tashti tek *ashtë* kohë e pëlqyeshime, qe tashti tek *ashtë* dit' e shpëtimit);

³ askuit s'i apim' as ndonji shkak për mos me u folunë për të keq shërbesa jonë;

⁴ por mbë gjithë qish rakumandoimë vetëhenë t'onë si shërbëtorët' e Perëndisë, ndë shumë durim, ndë shtrëngime, ndë nevoja, ndë acarime,

⁵ ndë të rrafuna, ndë burje, ndë të paqindrueme, ndë mundime, ndë të pafjetuna, ndë agjinime;

⁶ me pastrim, me mend, me zemërë të gjanë, me të mirë, me shpirt të shenjtënueshim, me dashuni pa hipokrisi,

⁷ me fjalë të së vërtetëve, me fuqi të Perëndisë, me armët e dreitënisë mbë të diathtët e mbë të rrëmaktët,

⁸ me laft e panderëni, me të zanë n'gojë për të mirë, e me të zanë n'gojë për të keq; porsì gënjeshtarë, por të vërtetë;

⁹ porsì të pangjofunë, por të ngjofunë mirë; porsì të vdekunë, por qe te rroimë; porsì të munduem, por jo të vramë;

¹⁰ porsì të helmuem, por gjithënji të gëzuem; porsì të vobegë, por shumë *vetë* bam të pasunë; porsì pa pasunë gja, por të gjitha i kemi n'dorë.

¹¹ Goja jonë u çel mbë ju, o Korinthianë, zemëra jonë u sghanue.

¹² S'keni shtrëngim mbë ne, por keni shtrëngim ndë zorrët tueja.

¹³ Tue shpaguem pra një për një (porsì mbë dielmt flas), sghanohi edhe ju.

¹⁴ Mos hyni mbë një sgjedhë me të pabesët, sepse qish piesë ka dreitënia me të shtrembënë? Edhe qish shoqëni ka drita me errësinënë?

¹⁵ Edhe qish të bashkuem *ka* Krishti me Belialinë? A qish piesë ka besëdari me të pa-besinë;

¹⁶ edhe qish të ndrequnë ka tempulli i Perëndisë me idhujt? Sepse ju jeni tempulli i Perëndisë gjallë, sikurse tha Perëndia: "Se kam me ndenjunë ndër ata, edhe kam me ecunë; edhe kam me qenunë Perëndia i atyneve, edhe ata kanë me qenunë populli em".

¹⁷ Përandai "dilni prei miedizit atyneve, edhe dahi *prei atyneve*", thotë Zoti, "edhe mos përkitni gja të ndytë", edhe "unë kam me u pritunë përmbrenda,

¹⁸ edhe kam me qenun' at' i juei, edhe ju keni me qenunë bijt' e mi edhe bijat' e *mia*", thotë Zoti gjithë-pushtetësi.

KAPTINA VII.

¹ Tue pasunë pra këto të zotueme, o të dashunë, le të qiroimë vetëhenë t'onë prei qish do ndynësinë të mishit e të shpirtit, tue punuem shenjtëni me frikë të Perëndisë.

² Na epni vend: askuit s'i bam keq, askend s'prishëm, askuit s'i muerëm gja tepërë.

³ Nuk' e thom *këte* për me u gjukuem juve për të keq, sepse u thashë juve çë përpara, se jeni ndë zemërat t'ona për me vdekunë bashkë e për me rruem bashkë.

⁴ Shumë zemërë kemi mbë ju, shumë të mburrunë *kemi* për ju; jam plot me ngushullim, kam gëzim të math mbë gjithë shtrëngiminë t'anë.

⁵ Sepse, si erthmë na ndë Makedoni, korpi ynë s'pat ndonji të prajtnë, por shtrëngoheshim për qish do *gja*: përbrenda luftëna, përjashta frika.

⁶ Por Perëndia qi ngushullon të përvutëtë, na ngushulloi me të ardhunit e Titosë;

⁷ edhe jo vetëmë me të ardhunit e ati, por edhe prei ati ngushullimit qi u ngushllue prei jush, tue na diftuem mallinë tuei, vajënë tuei, zemërënë tuei të përvëlutënë për mue, përandai u gëzueshë ma tepërë.

⁸ Sepse ndonëse u helmova juve me letërënë, s'pendohem, ndonesë u pendueshë, sepse shof se ajo letërë u helmoi juve, ndonesë *qe* për pak herë.

⁹ Tashti gëzohem, jo se u helmuetë, por se u helmuetë ndë pendesë, sepse u helmuetë mbas Perëndisë, për mos me u bamë ndonji dam prei nesh.

¹⁰ Sepse helmimi mbas Perëndisë bije *nji* pendesë për shpëtim qi s'ashtë për me u penduem, por helmimi i botësë bije vdekë.

¹¹ Sepse *qe* këjo *punë* qi u penduetë ju mbas Perëndisë, sa nxitim bani mbë ju! Por sa të përgjegjunë, por sa zemërim, por sa frikë, por sa mall, por sa zemërë të përvëlutë, por sa shpagim! Mbë të gjitha e diftuetë vetëhenë tuei se jeni të qirutë mbë *këte* punë.

¹² Përandai ndonëse u shkrova juve, nuk' e *bana këte* për ate qi bani paudhë, as për ate qi iu ba paudhë, por qi të shpërfaqetë te ju *ai* nxitimi ynë qi kemi për ju përpara Perëndisë.

¹³ Përandai u ngushlluem për ngushlliminë tuei, edhe shumë ma tepër' u gëzuem për gëzimin' e Titosë, se iu pra shpirti prei jush të gjithëve.

¹⁴ Sepse ndë u mburrova pakëzë tek ai për ju, s'u turpënova, por sikurse u folëm juve për të gjithë me të vërtetë, kështu edhe mburrimi ynë u ba i vërtetë te Titoja;

¹⁵ edhe ati i shtohetë ma tepërë dashunia për ju, kur bije ndër mend ndëgjiminë tuei të gjithëve, se si e pritët ate me frikë e me drithitim.

¹⁶ Gëzohem pra, se për qish do *punë* kam zemërë mbë ju.

KAPTINA VIII.

¹ Edhe u diftoj juve, o vëllazën, hirin' e Perëndisë qi ashtë dhanë mbë kishat të Makedonisë,

² se tepërica e gëzimit atyne, *kur ishinë* ndë shumë provim shtrëngimi, edhe vobezia e atyneve e thella tepëroi ndë pasëjet të dorësë lirë të atyneve,

³ sepse deshmoj për *këte*, se mbas fuqisë *atyne* diftuenë dashuniminë prei vetiut,

⁴ tue na u lutunë me shumë të lutunë qi të marrimë *këte* dhunëti e *këte* piesën' e shërbesesë qi *ashtë* mbë shenjtënit,

⁵ edhe *këte* e *banë* jo sikurse shpëryem, por ma parë dhanë vetëhen' e atyne mbë Zotinë, *mbasandai* edhe mbë ne me dashunim të Perëndisë,

⁶ kaqi sa iu lutëm Titosë, sikurse e pat filluem përpara, kështu ta mbarojë *këte* dhunëti edhe mbë ju.

⁷ Por sikurse teproni mbë qish do *punë*, ndë besë, e ndë fjalë, e ndë mend, e ndë qish do nxitim, edhe ndë dashunit tuei mbë ne, *kështu* të teproni edhe ndë *këte* dhunëti.

⁸ Nuk' e thom *këte* me urdhënë, por prei nxitimit të tierëvet, të provoj edhe të këthiellëtën' e dashunisë tuei,

⁹ sepse e dini hirin' e Zotit t'ynë Iesu Krishtit, se tue qenun' i pasunë, u ba i vobek për ju, qi të bahi ju të pasunë me vobezin' e ati.

¹⁰ Edhe për këte u ap juve këshillë, se këjo ashtë për të mirënë tuei, qi e filluetë çë viet jo veç me e bamë, por edhe me e dashunë.

¹¹ Tashti pra mbaroni edhe të bamitë, se sikurse *çetë* me zemërë gati për me dashunë, kështu *le të jeni* edhe për me mbaruem ato qi keni.

¹² Sepse ndë ashtë gati zemëra përpara, ashtë pritonë me të mirë, mbas asai qi ka ndonji, jo mbas asai qi s'ka.

¹³ Sepse nukë *due të kenë* të tierë të prajtun' e ju shtrëngim,

¹⁴ por *të bahetë* si nji-nji mbë këte kohë tepërica juei, qi të *mbushi* të mangunit' e atyneve, qi edhe tepërica e atyneve të mbushi të mangunitë tuei, për me u bamë si nji-nji,

¹⁵ sikurse ashtë shkruem: "Ai qi *mbëlodhi* të shumënë, s'i tepëroi *gja*, edhe ai qi *mbëlodhi* të pakënë, s'i mengoi *gja*".

¹⁶ Por falemi ndersë Perëndisë qi ep ndë zemërë të Titosë por atë nxitim për ju,

¹⁷ sepse priti të lutunitë, edhe tue nxituem ma tepërë, duel me dashuni të vet me ardhunë te ju.

¹⁸ Edhe bashkë me atë dërguem ate vëllanë qi nderohetë ndëpër gjithë kishat për ungjillinë

¹⁹ (edhe jo veç *këjo*, por edhe u sgjoth prei kishash me u bamë shoq mb'udhë me këte dhunëti qi u punue prei jush për laftin' e ati Zoti, edhe *për me diftuem* zemrënë tuei të gatishimenë),

²⁰ tue u rrudhunë për këte, qi të mos u zajë ndonji me gojë për të keq për këte *limoshënë* të tepërme qi u punue prei nesh,

²¹ sepse kemi kujdes për ato qi janë të mira, jo veç përpara Zotit, por edhe përpara nierëzish.

²² Edhe dërguem bashkë me ata vëllanë t'anë, të cillin' e kemi provuem shumë herë mbë shumë punë se ashtë i shpeitë, por tashti *ashtë* shumë ma i shpeitë për shpëresën' e madhe *qi ka* mbë ju.

²³ Sa për Titonë, *ai ashtë* shoku em, edhe mbë ju ndifmëtar; e sa për të tierët vëllazënit t'anë, *ata jan'* apostujt' e kishavet, laft i Krishtit.

²⁴ Diftoni pra mb'ata, edhe përpara kishavet, si ashtë dashunia juei, edhe të mburrunitë t'anë *qi kemi* per ju.

KAPTINA IX.

¹ Sa për shërbesën' e shenjtënavet ashtë tepërë për mue me u shkruem juve.

² Sepse e dij të shpeitët' e zemërësë tuei, qi për ate mburrem mbë Makedonianët, se Ahai u ba gati çë viet, edhe përvëlimi i zemërësë tuei u shtiu ndezënë shumë *vetëve*.

³ Edhe dërgova vëllazënitë, për mos me dalun' i kotë të mburrunitë t'anë *qi kemi* për ju mbë këte *punë*, qi të jeni bamë gati (sikurse thoshiem).

⁴ Druese vinë bashkë me mue Makedonianë, e u gjejnë juve pa bamë gati, turpënohemi na (për mos me thanë ju), mbë këte qindrim të mburrunit.

⁵ Përandai u mendueshë *se ashtë* nevojë t'u lutem vëllazënavet, qi të venë ma parë te ju, e të bajnë gati këte bekimin' e *limoshënësë* tuei qi patët thanë çë përpara, qi të jetë gati kështu si bekim *i limoshënësë*, e jo si lakënim.

⁶ Edhe këte e *thom*, se ai qi mbiell me kursim, ka me korrë edhe me kursim; edhe ai qi mbiell me dorë të hapëtë, ka me korrë edhe me dorë të hapëtë.

⁷ Gjithë-se-cilli *le t'api* sikurse t'i detë zemëra: jo me idhënim, a me shtrëngim, sepse Perëndia do ate qi ep me buzë për gas.

⁸ Edhe Perëndia *asht'* i fuqishim me tepruem qish do hir mbë ju, për me pasunë mëjaft përherë mbë qish do *gja*, të teproni mbë qish do punë të mirë

⁹ (sikurse ashtë shkruem: “Përdau, u dha të vobegjivet, dreitënia e ati mbet ndë jetët të *jetësë*”.

¹⁰ Edhe ai qi i ep farë ati qi mbiell, edhe bukë për të ngranë, dhasht' e shumoftë farënë tuei, e rittë bimat' e dreitënisë tuei),

¹¹ tue bamë të pasunë mbë të falunë ndersë mbë Perëndinë.

¹² Sepse shërbesa e kësai pune jo vetëmë mbush plot nevojat' e shenjtënavet, por edhe tepëron me shumë të falunë ndersë te Perëndia,

¹³ (sepse tue provuem këte shërbesë, lavdojnë Perëndinë për ndëgjimin' e së rrëfyemesë tuei mbë ungjillin' e Krishtit, edhe për piesën' e dorësë hapëtë mb'ata edhe mbë të gjithë),

¹⁴ edhe mbë të lutunit' e atyneve *qi bajnë* për ju, sepse kanë shumë mall për ju, për ate hirin' e Perëndisë të tepërinë *qi ashtë* mbë ju.

¹⁵ Por hir *qoftë* mbë Perëndinë për dhunëtin' e ati qi s'diftohetë *me gojë*.

KAPTINA X.

¹ Edhe unë vetë Pauli u lutem juve për butësinën' edhe për amblësinën' e Krishtit, se faqe mbë faqe jam i përvutë ndër ju,

² edhe u lutem *juve* kur të vij, të mos marr zemërë me atë shpëresënë qi mendoj me kucuem kundrë disa qi na ven' ore sikurse ecimë mbas mishit.

³ Sepse ndonëse ecimë mbas mishit, *por* s'baimë luftë mbas mishit.

⁴ Sepse armët' e luftit t'ynë nukë *janë* të mishit, por të forta me Perëndinë për me rrëzuem kastella,

⁵ sepse rrëzoimë mendime, edhe qish do *gja* të naltë qi ngrihetë sipër kundrë së ngjofëmesë Perëndisë, edhe baimë rop qish do mendim për ndëgjimin' e Krishtit,

⁶ edhe jemi gati për me marrë shpagim për qish do pandëgjim, kur të jetë mbushunë ndëgjimi juei.

⁷ Shifni ato *qi dukenë* për faqe: ndë pastë kushi shpëresë mbë vetëvetëhenë se asht' i Krishtit, le ta mendojë këte për-së-ri prei vetëvetëhesë. Se sikurse ai asht' i Krishtit, kështu edhe na *jemi* të Krishtit.

⁸ Sepse edhe ndë u lavdofsha pakëzë ma tepërë për pushtetinë t'anë, qi na dha Zoti për të ndërtuemitë, e jo për të rrëzuemitë tuei, s'kam me u turpënuem,

⁹ qi të mos dukem se due me u shtimë juve frikënë me letëra.

¹⁰ Sepse letëratë, thotë *ndonji*, se *janë* të randa edhe të forta, por të dalunitë përpara me korp *asht'* i dobë, edhe fjala s'vëjen *gja*.

¹¹ I tilli *nieri* le ta mendojë këte, se t'atillë qi *jemi* mbë fjalët me letëra për së largu, të këtillë jemi edhe mbë punët për së ngjati.

¹² Sepse s'kucoimë të ngjefimë, a të vemë nji me nji vetëhenë t'onë me disa *vetë* qi rakumandojnë vetëvetëhenë; por ata vetë, tue matunë vetëvetëhenë me vetëvetëhenë, edhe tue vumë vetëvetëhenë me vetëvetëhenë s'marrinë vesht.

¹³ Por na s'kemi me u mburrunë për ato qi s'matenë, por mbas matëjes' ati rregullit qi dau Perëndia mbë ne, matëje qi të mbërrimë edhe deri te ju.

¹⁴ Sepse s'e shtrim tepërë vetëhenë t'onë, sikurse s'ua mbërrim, sepse edhe deri te ju e mbërrim me anë të ungjillit Krishtit.

¹⁵ Edhe s'mburremi për ato qi s'matenë, për mundimet e hueja, por kemi shpëresë, se, tue u shtuem besa juei, kemi me u madhënuem mbë ju për së tepëri mbas rregullit t'anë,

¹⁶ qi të ungjillëzoim' edhe mb'ata vende *qi janë* përtej jush, jo të mburremi për ato qi janë gati ndë rregullë të huej.

¹⁷ Edhe ai qi të mburretë, le të mburretë mbë Zotinë.

¹⁸ Sepse s'asht' i provueshim ai qi rakumandon vetëvetëhenë, por ai qi e rakumandon Zoti.

KAPTINA XI.

¹ Makarë të duroni pakëzë marrinë t'eme, por edhe më duroni.

² Sepse kam zmir mbë ju me zmir Perëndie, sepse u fejova juve me një burr qi të u nxier përpara Krishtit virgjineshë të pastrë.

³ Por kam frikë druese, sikurse gjarpëni gënjeu Evënë me dinakërin' e vet, kështu ka me u prishunë mendia juei prei zemërsësitë mitunë qi *keni* mbë Krishtinë.

⁴ Sepse ai qi vien, ndë *u* predikoftë *nji* tietër Krisht, qi s'e kemi predikuem, a merrni *nji* tietër shpirt, qi s'e keni marrë, a *nji* tietër ungjill qi s'e keni pritunë, mirë do t'e duroshit' *ate*.

⁵ Por mendohem se s'mbes nbrapa mbë ndonji punë prei apostujsh mëdhej.

⁶ Edhe ndonëse jam *nieri* i trashë mbë fjalët, por jo edhe mbë mend, por mbë qish do farë pune u shpërfaqem mbë ju.

⁷ Apor bana faj tue ulunë vetëhenë t'eme qi të naltohi ju, sepse ungjillëzuem ungjillin' e Perëndisë dhunëti te ju?

⁸ Të tiera kisha i ropa, sepse mora pagë për me bamë punënë tuei;

⁹ edhe kur qeshë ngjat jush, e pata të mangunë, s'randova askend, sepse të mangunitë t'em e mbushnë vëllazënitë qi erthnë prei Makedonisë; edhe mbë qish do *punë* e rueita vetëhenë t'eme, edhe kam me e rueitunë, për mos me u bamë barrë te ju.

¹⁰ E vërteta e Krishtit ashtë tek unë, se s'ka me m'u mbyllunë goja për këte të mburrunë mbë vendet të Ahaisë.

¹¹ Përse? Sepse s'u due juve? Perëndia e di.

¹² Por ate qi baj, edhe *gjithë-nji* kam me e bamë, për me premë shkakun' e atyneve qi duenë shkak, qi të gjindenë sikurse na mb'ate *punë* qi mburrenë.

¹³ Sepse të tillëtë *nierës jan'* apostuj rrenësa, punëtorë gënjeshtarë, ndërruem formënë mb'apostuj të Krishtit.

¹⁴ Edhe s'ashtë për me u mërekulluem, sepse ai Satanai ndërron formënë mb'engjillë drite.

¹⁵ S'ashtë *pun'* e madhe pra, ndë ndërrofshinë formën' edhe punëtorët' e ati mbë punëtorë dreitënie, të cillëvet e mbrapëna ka me qenunë mbas vepërash atyne.

¹⁶ Prap thom: Askushi mos më marrë për të marrë, por ndë mos, pak së paku më pritni si të marrë, për me u mburrun' edhe unë një grimë.

¹⁷ Ate qi flas, nuk' e flas mbas Zotit, por si i marrë, ndë këte punë të mburrunit.

¹⁸ Sepse shumë *vetë* mburrenë mbas mishit, kam me u mburrun' edhe unë.

¹⁹ Sepse tue qenunë *ju* të mentshim, duroni me t'ambëlë të marrëtë,

²⁰ sepse duroni, ndë u baftë juve kushi shërbëtorë, ndë *u* hangërt kushi, ndë u marrtë kushi të *tuejatë*, ndë u mbaitë me të math kushi, ndë u rraftë juve faqenë kushi.

²¹ Për panderëni thom *këte*, sikurse ishim të dobë, por mbë qish do *punë* ndë kucoftë kushi (ligjëroj si i marrë), kucoj edhe unë.

²² Hebrej janë? Edhe unë. Israelitë janë? Edhe unë. Far' e Abrahamit janë? Edhe unë.

²³ Shërbëtorët' e Krishtit janë? (Flas jashtë menç) ma tepër' unë; mbë ma tepërë mundime, mbë plagë fort ma shumë, ndë burgje ma tepërë, shumë herë mbë vdekë;

²⁴ prei ludejsh pesë herë mora katër-dhetë *plagë* pa nji;

²⁵ tri herë u rrafa me shkop, një herë u rrafa me gurë, tri herë u mbyta ndë det, një nat' e një ditë kam bamë ndë fund të *detit*;

²⁶ shumë herë nd'udhë, ndë rreziqe lumnash, ndë rreziqe viedhësash, ndë rreziqe prei fisit t'em, ndë rreziqe prei kombesh, ndë rreziqe ndë qytet, ndë rreziqe ndë shkretinë, ndë rreziqe ndë det, ndë rreziqe ndër vëllazën rrenësa;

²⁷ ndë mundim e ndë fëdigë, shumë herë ndë të pafjetuna, ndë uni e ndë het, shumë herë ndë agjinime, ndë të ftofët' e ndë të sveshunë.

²⁸ Përveç të përjashtëmëvet, ajo qi ashtë vumë përmbi mue përditë, kujdesi i kishavet.

²⁹ Kush asht' i dobë, e *unë* s'jam i dobë? Kush shkandalizohetë, e *unë* s'digjem?

³⁰ Ndë duhetë me u mburrinë, kam me u mburrinë për ato *punët'* e dobësinësë s'eme.

³¹ Perëndia edhe Ati i Zotit t'ynë Iesu Krishtit, i cilli asht' i bekuem ndë jetët *të jetëvevet*, e di se s'rrej.

³² Ndë Damaskë i pari kombit i mbëretit Aretë ruente *rreth* qytetin' e Damaskanëvevet, sepse donte me më zanë,

³³ edhe u varshë ndë shportë prei një parathiri prei murit, edhe shpëtova prei duersh ati.

KAPTINA XII.

¹ Të mburrem për të vërtetë s'më bije mirë, sepse kam me ardhunë ndë të pame *andërrash* e ndë të sblueme të Zotit.

² Dij një nieri mbë Krishtinë para dy-mbë-dhetë vieç (a se me korp, s'e dij; a se jashtë korpit, s'e dij, Perëndia e di), se *kyi nieri* u rrëmbye deri mbë të tretinë qiell,

³ edhe e dij të tillinë nieri (a se me korp, a se jashtë korpit, s'e dij, Perëndia e di),

⁴ se u rrëmbye ndë paradis, edhe ndëgjoj fjalë të pafoluna *me gojë*, të cillatë s'mundetë me ia folunë nierit.

⁵ Për këtë *nieri* kam me u mburrinë, por për vetëhenë t'eme s'kam me u mburrinë, veç për dobësinat e mia.

⁶ Sepse ndë paça me u mburrinë, s'do të jemi i marrë, sepse kam me thanë të vërtetënë, por rrudhem, mos kuitojë kushi për mue ma tepërë prei asai qi më shef, a *ma tepërë* prei asai qi ndëgjon prei meje.

⁷ Edhe qi të mbahem mbë të math për të sblueme, m'u dha *nji* hell ndë misht, engjulli Satan qi të më binte me shuplaka, qi të mos mbahem mbë të math.

⁸ Për këtë tri herë iu luta Zotit, qi të largohetë prei meje,

⁹ edhe më tha: Mëjaft *ashtë* hiri em për ty, sepse fuqia eme mbarohetë ndë dobësinë. Me gëzim të math pra kam me u mburrinë ma tepërë për dobësinat e mia, qi të rrijë tek unë fuqia e Krishtit.

¹⁰ Përandai më ka anda dobësina, të shame, nevoja, të ndiekuna, shtrëngime për Krishtinë, sepse kur jam i dobë, atëherë jam i fortë.

¹¹ U bash i marrë tue u mburrinë; ju më shtrënguetë, sepse duhei unë me u rakumanduem prei jush, sepse mbë një gja s'mbeta mbrapa prei ma të mëdhejvet apostuj, ndonëse s'jam gja.

¹² Shenjet' e apostullit u punuenë ndër ju me qish do durim, me shenje e me mërekullia e me fuqia.

¹³ Sepse mbë qish punë mbetët poshtë prei kishavet tiera, përveç se unë vetë nuk' u bashë barrë juve; ma falni këtë punë pa udhë.

¹⁴ Qe e treta herë te jam gati për me ardhunë te ju, e nukë due me u bamë barrë juve, sepse s'kërkoj të tuejatë, por juve, sepse dielmtë s'kanë detyrë me mbëledhunë gja për përint, por përintë për dielmt.

¹⁵ Por unë kam me prishunë me gëzim të math, edhe kam me u prishunë për shpirtënat tuei, ndonëse tue u dashunë juve ma tepërë, duhem ma pak.

¹⁶ Por le të jetë *kështu*, unë s'u bashë barrë juve, por si dinak qi qeshë, u zuna juve me gënjim.

¹⁷ Mos lakëmovia gjatë prej jush me anë të ndonjianit prej atyneve qi dërgova te ju?

¹⁸ Iu luta Titosë, edhe bashkë me ate dërgova vëllanë, mos lakëmoi gjatë prej jush Titua? Nuk' ecëm *na* me ate shpirt? Nuk' *ecëm na* me ato gjurma?

¹⁹ Për-së-ri u duketë se u apimë fjalë juve? Flasimë përpara Perëndisë mbë Krishtinë, edhe të gjitha i *baim'*, o të dashunë, për të ndërtuemit tuei.

²⁰ Sepse kam frikë, druese kur të vij, nuk' u gjej juve asish qi due, edhe ju s'më gjeni asi qi doni; druese *janë ndër ju* qarta, zmire, zemërime, të zana, të përfoluna keq, pishtëllime, të mbaituna me të math, të përzieme.

²¹ Druese për-së-ri kur të vij te ju, ka me më përvumë Perëndia, edhe kam me bamë vajë për shumë vetë prej atyneve qi kanë fëjyem përpara, edhe s'u penduenë për pугanësinën' e për kurvënin' e për ndynësinënë qi punuenë.

KAPTINA XIII.

¹ E treta herë *ashtë* këjo qi vij te ju: "qish do fjalë ka me qindruem mbë gojë dy deshmitarëve a treve".

² U thashë juve ma pari, edhe po u thom ma pari, porsikur me qenunë ngjat të dytënë herë, edhe tashti qi jam lark u shkruiej atyneve qi kanë fëjyem përpara, edhe gjithë të tierëvet, se ndë arthsha për-së-ri, s'kam me u kursyem,

³ sepse kërkoni provimin e *ati* Krishtit qi flet me anë t'eme, i cilli s'asht' i dobë mbë ju, por asht' i fortë ndër ju.

⁴ Sepse ndonëse u kryqëzue prej dobësinësë, por rron prej Perëndisë; sepse edhe na jemi të dobë mb'ate, por kemi me rruem bashkë me ate mbë ju prej fuqisë Perëndisë.

⁵ Shikoni vetëhenë tuei, ndë jeni ndë besët; provoni vetëhenë tuei, apor s'e ngjifni vetëhenë tuei se Iesu Krishti ashtë ndër ju? Veç ndë qofshi të paprovueshim.

⁶ Edhe shpërej se keni me ngjofunë, se na s'jemi të paprovueshim, por qi të bani ju të mirënë, e na të jemi të paprovueshim.

⁷ Edhe i lutem Perëndisë qi të mos bani ndonji gjatë të keqe, jo qi të dukemi na të provueshim, por qi të bani ju të mirënë, e na të jemi pors'i të paprovueshim.

⁸ Sepse s'mundemi *me bamë* gjatë kundrë së vërtetësë, por për të vërtetënë.

⁹ Sepse gëzohemi kur na jemi të dobë, e ju jeni të fortë, edhe për këte lutemi, *do me thanë*, për të kulluemit tuei.

¹⁰ Përandai shkruiej këto, kur jam lark, qi të mos u za me të keq, kur të jemi ngjat, mbas ati pushtetit qi më ka dhanë Zoti, për të ndërtuem, e jo për të prishunë.

¹¹ Gëzohi pra, o vëllazën, bahi të kullutë, ngushullohi, kini nji mend, kini paqtim; edhe Perëndia i dashunisë edhe i paqtimit ka me qenunë bashkë me ju.

¹² Përshtëndetni njiani tietërinë me të puthëme të shenjtënueshime; u falenë juve me shëndet gjithë shenjtënitë.

¹³ Hiri i Zotit Iesu Krisht, edhe dashunia e Perëndisë, edhe shoqënia e Shpirtit Shenjt *qoftë* bashkë me gjithë ju, Amen.

(*Letëra*) e dytë mbë Korinthianët u shkruie kah Filippet' e Makedonisë, (edhe u dërgue) me anë të Titos' e të Lukësë.